

lige efter Reglerne om en Tillægsstat af Kapitalindkomster. Men saaledes som Flertallet har stillet sig, idet det ønsker uforandret at sende Folketingets tidligere Forslag igen op i Landstinget, finder Mindretallet ikke tilstrækkelig Grund til at gentage sine Endringsforslag fra i Fjor.

Et Mindretal (R. M. Klausen) foreslaar ligesom tidligere, at hele Bygningsafgiften overføres til Kommunerne i Stedet for de tre Fjerdedele, som ere foreslaaede af Regeringen. Ved denne Endring vil Kjøbenhavn og Købstæderne, hvis Udgifter til Skolevæsen, Alderdomsforsørgelse osv. dog i de senere Aar ere voksede langt stærkere end Landkommunernes, faa en lille Erstatning for de betydelige Beløb, som de i Sammenligning med Landdistrikterne faa at udrede i Formue- og Indkomststat.

Mindretallet maa faa meget bestemtere fastholde denne Endring, som det viser sig, at det Overflud, der efter Regeringens Beregning skulde tilfalde Kjøbenhavns Kommune, er i Færd med at forvandles til et Underflud. Finansministeren beregnede ved Lovforslagets Forelæggelse den 22de Januar 1897, at Kjøbenhavns Kommune vilde faa overført 1,098,000 Kr. og kun miste 883,000 Kr., altsaa et Overflud af 215,000 Kr. Finansministeren skrev, at de overførte Statsstatter kunde „paaregnes særdeles rigelig at ækvivalere 1 pCt. af den kommunale Indkomststat i Kjøbenhavn.“ Men allerede efter Stats- og Kommuneregnskaberne for 1898 bliver Forfællen mellem de overførte Statsstatters Beløb og een Tredjedel af Indkomststaten kun 128,000 Kr. Og efter Stats- og Kommunebudgetterne for 1900 vil det beregnede Overflud sandsynligvis forvandle sig til et Tab paa ca. 25,000 Kr., og dette Tab vil have en stigende Tendens, idet Bygningsafgiftens Vækst foregaar langsommere end Indkomststatens.

Dernæst maa Mindretallet bestemt foreslaaede Vedtagelsen af den af Flertallet i Forslagets § 1 indsatte ny Bestemmelse om, at

hvis Indkomst- og Formuestaten skulde indgaa med større Beløb end de, der skulle overføres til Kommunerne, da at disse blive at fordele mellem den ikke overførte Del af Gammelstaten og Bygningsafgiften. Hvis dette Endringsforslag vedtages, vil man paa Forhaand baandlægge Statsindkomster, om hvis Størrelse ingen for Øjeblikket kan have nogen klar Oversigt.

Efter Regeringens Forslag skulde Lovene om Indkomst- og Formuestat, samt Loven om Overførelse af visse Statsstatter give Statskassen et aarligt Indtægtsstab af 800,000 Kr. Hvis denne Beregning er rigtig, maa Flertallets Endring anses for overflødig.

Skulde det derimod vise sig — hvad der er paastaet fra mange Sider — at Statskassen i Stedet for Tab vil faa et endog betydeligt Overflud, da maa den af Flertallet foreslaaede Fordelingsmaade anses for meget uretfærdig, da den i høj Grad vil begunstige Landdistrikterne paa Byernes Bekostning. Efter de Motiver, der ledsagede det oprindelige Regeringsforslag, vilde det til Kommunerne overførte Beløb i Forhold til Folketal og den ny Indkomst- og Formuestat blive fordelt efter følgende Skala:

	Overførelse af		Indkomst- og Formuestat
	Folketal pCt.	Skatter pCt.	
Kjøbenhavn	15,0	18,6	28,6
Købstæderne	17,1	16,4	19,6
Landdistrikterne	67,6	65,0	51,8
	100,0	100,0	100,0

Denne Fordelingsmaade vil efter Flertallets Forslag for det eventuelle ny Overfluds Vedkommende blive fuldstændig forrykket, idet Statteoverførelsen da i overvældende Grad vil tilflyde Landdistrikterne paa Byernes Bekostning. Den ny Fordeling vil formentlig komme til at foregaa efter følgende Skala:

Kjøbenhavn	8,2 pCt.
Købstæderne	7,1 —
Landdistrikterne	84,7 —